

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

קרח

גליון תמ"ד

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

קרח

לשון הרע מתקבל אפילו שהוא שקר * הצדיק מרוויח מזה שמתנגדים לו * במה מדליקין את אש המחלוקת * המחלוקת גורמת ל'חור בכיס' * בעלי מחלוקת ימצאו תמיד טענות על הצדיק * בני צריכים המנהיג מעליהם * לחזור אחרי השלום אפילו במוחזק לבעל מחלוקת * חלק על משה בשביל שלא הועיל שליחות המרגלים * אין לחלוק אפילו בצדק עם מרא דאתרא * נשאר להם חיות לחזור בתשובה * הנשיאים הכריזו שלא בהם בחר ה' * מטהו של הרה"ק מאפטא שהוציא פרחים

הרה"ק המגיד מטריסק זי"ע - ב' תמוז

רבי של כל הרבי"ס בפולין * בבית האסורים * שפע גשמי משפיע רוחני * דביקות בה' תמיד * התקיים בלי אכילה * פקידה בזש"ק * טעם שהשכינה מכונה 'אם' * זיעה בשירה לה' כטבילה במקוה * המשכת ישועות מרחוק * לקרב הגאולה * ספרו הק' מגן אברהם

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי וגו' (מז, א).

משה רבינו, כי קרח כינס סביבו את כל הקהל וכמו שכתוב 'ויקהל עליהם קרח את כל העדה', וברא דברי ליצנות מלבן, אמר להם שמעו ואספר לכם מעשה שאירע לאלמנה עלובה שהיתח גרה בשכונתי.

וכך היה המעשה – (שלא היה ולא נברא) - בשכונתי גרה אלמנה עניה ולח היו שתי בנות יתומות, וכל רכושה היה שדה אחת קטנה, שממנה התפרנסה היא ושתי

לשון הרע מתקבל אפילו שהוא שקר

ברשי"י פי', ויקח קרח, לקח את עצמו לצד אחד, להיות נחלק מתוך העדה לעורר על הכהונה, וזהו שתרגם אונקלוס ואתפלג, נחלק משאר העדה להחזיק במחלוקת.

בילקוט מעם לועז מביא בשם המדרש (ילקוט שמעוני רמז תשנ) האיך עלתה בידו של קרח לגרום למחלוקת גדולה כזה כנגד

לו את הבכורות. אחר כך כשבאה לגזוז את צמרם, שוב בא אהרן ואמר לה: עליך לתת לי את ראשית הגז, שכן אמר הקב"ה (דברים יח, ד) 'וראשית גז צאנך תתן לו'.

אמרה האלמנה: אין בי כח יותר לעמוד באיש הזה, עכשיו אשחוט אותם ואוכל לאוכלם, כיון ששחטה אותם שוב בא אהרן ואמר לה: תני לי הזרוע והלחיים והקיבה. אמרה האלמנה: אני רואה שגם בשחיטתם לא נצלתי מהם, אם כן אעשה הכל חרם, ונראה מה יאמר, כשעשתה הכל חרם, בא אהרן ואמר: עכשיו תתני לי הכל, שכך אמר הקב"ה (במדבר יח, יד) 'כל חרם בישראל לך יהיה'. וכך נטל ממנה הכל ולא השאיר לה ולשתי בנותיה כלום. וסיים קרח ואמר להם: אלו הם המעשים שעשה משה עם אחיו, והם תולים הכל בהקב"ה ואומרים שכן ציוה להם, והוא באמת לא ציוה, עד כאן מבואר במדרש.

ובילקוט מעם לועז מסיים במוסר השכל נורא הנלמד

בנותיה. התחילה אותה אלמנה לחרוש השדה שלה, אמר לה משה: הזהרי שלא תחרשי בשור וחמור יחדיו, שכך ציוה הקב"ה (דברים כב, י) 'לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו'. כשבאה לזרוע אמר לה משה: הזהרי שלא תזרעי שדך כלאים. באה לקצור את התבואה אמר לה: הזהרי להניח לקט שכחה ופאה. באה להניח את הדגן באוצר אמר לה: עליך לתת תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני. והאלמנה סבלה בדומיה, ועשתה ככל אשר ציוה לה משה.

וכשראתה כך אמרה האלמנה: לא כדאי לי להחזיק שדה ולהתחייב בכל הטורח הזה, מכרה את השדה, וקנתה שתי מלאים כדי להשתמש בצמרם, שתגזוז אותם ומכך יתפרנסו היא ושתי בנותיה, וכאשר הכבשים עמדו ללדת, בא אהרן ואמר לה ליתן לו את הבכורות, שכך ציוה הקב"ה (דברים טו, יט) 'כל הבכור אשר יוולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלקיך', סבלה האלמנה את צערה בדומיה ונתנה

הפרשה, ותירץ שבא לומר לך, שלא די שהחולקים על הצדיק אינם יכולים לעשות לו רעה ח"ו, אלא אדרבה שהם מוסיפים להצדיק יותר טובות ומתנות מן השמים, שהרי אחר המחלוקת של קרח ועדתו נגד הכהונה, זכו הכהנים וקבלו מתנה מן השמים כ"ד מתנות כהונה.

במה מדליקין את אש המחלוקת

הגאון המהרש"ם מברעזאן זצ"ל סיפר על הגאון רבי יוסף שאול נאטענזאהן זצ"ל בעל השואל ומשיב, בא בימי הקיץ לעיר סקאלא לשאוף אויר צח, ובאותו העיר התגוררו כמה מאות משפחות מבני ישראל, ובבתי המדרשות בעיר סקאלא התפללו בנוסח ספרד, ובימי הקיץ באו לשם הרבה אנשים מלעמבערג, ואנשי סקאלא השתכרו יפה מביאתם לשם.

פעם אחת כליל שבת כאשר הש"ץ אמר בקדיש 'ויצמח פורקניה', התחילו אנשי לעמבערג

מבאן, עד כמה גדול כוחה של לשון הרע, שאפילו כאשר השומעים יודעים שהכל שקר וכזב עם כל זה נכנסים הדברים אל ליבם. שהרי כשהיו ישראל במדבר לא היה מקום לא לחרישה ולא לזריעה, כמו שאומר הכתוב (במדבר כ, ה) לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון, אם כן מהיכן היתה לאותה אלמנה שדה שחרשה אותה וזרעה אותה, ואהרן תבע ממנה את מתנותיה?! ועוד, שעדיין לא נצטוו על מצוה זו של מתנות כהונה! ועוד שבהיותם במדבר לא היו חושבים כלל בעניני מזונות, כיון שהכל היה יורד להם מן השמים, אם כן כיצד מתה אלמנה זו מרעב?! אלא כל הדברים האלה בדה קרח מלבד, כדי לדבר לשון הרע, ונכנסו הדברים ללבם של מחוסרי הדעת.

הצדיק מרויח מזה שמתנגדים לו

הרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב זי"ע בספרו מנחם ציון הקשה למה נסמכה מחלוקת קרח ועדתו לכ"ד מתנות כהונה שבסוף

מייעץ לאנשי לעמבערג שיאמרו 'במה מדליקין', פירוש איך מדליקין אש המחלוקת ביניכם... ומיד מייעץ לאנשי סקאלא שיאמרו 'כגוונא', פירוש: שישתתפו במחלוקת כמותם.

אבל האמינו לי אחי, לא לכך התכוונו רבותינו מחברי התפילות, אך מה נעשה שאנחנו בגלות במאסר היצר הרע, לפיכך עלינו להתפלל: רבונו של עולם, רחם על ישראל עמך, שלח את הגואל צדק, וממילא לא יהיה צורך לומר יותר 'ויצמח פורקניה', ואז נעשה על פי דבריו של משיח צדקנו, אם יאמר משיח 'כגוונא' יאמרו ישראל 'כגוונא', כגוונא דיליה למהוי אחד באחד בהתאחדות גמורה... ואם יאמר משיח 'במה מדליקין' יאמר עם ישראל בהתלהבות באש דקדושה: במה מדליקין אהבת איש לאחיו...

ואחר כך הוסיף: מה שאמרתי לכם זהו תורה ברוח חסידות, כמנהג המקום שהוא מלא בחסידים, ועתה אניד לכם

שהיו ברובם 'אשכנזים' למחות. והשואל ומשיב החזיר פניו לציבור והראה להם בידו שישתקו.

ואח"כ כאשר הש"ץ הגיע לומר 'כגוונא', הרעישו שוב אנשי לעמבערג בקולם, והתחילו לומר בקול רם 'במה מדליקין', אנשי המקום זעקו כנגדם: אנחנו בעלי הבתים כאן ואתם האורחים! אולם אנשי לעמבערג החזירו להם: הלא מביאתנו לכאן בקיץ אתם מתפרנסים כל השנה, אנחנו תורמים גם להחזקת בית הכנסת, לפיכך אנחנו העיקר! אבל השואל ומשיב השתיקם שוב ואמר להם: תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.

לאחר התפלה הזמין השואל ומשיב את כל המתפללים לביתו, כי רוצה לומר להם דברי תורה, וכך אמר להם:

דעו לכם, אחי היקרים, כי בשעה שאתם מתקבצים יחדיו לתפלה, ואתם שופכים את לבכם לאבינו שבשמים, השמן אינו יכול לסבול זאת, ומחפש תחבולות להפריע להתפלה. מה עושה?!

והוסיף ואמר: יהודי ראדין, מה יועיל לכם שאתם עוסקים בתורה ובמצוות, הרי המחלוקת והמריבה גורמת ל'חור בכים', וכל רכושכם הרוחני עלול לרדת לטמיון! הרי בשביל המחלוקת עלול להתקיים בכם הקללה דכתיב (חגי א, ו) 'והמשתכר משתכר אל צרור נקוב'.

בעלי מחלוקת ימצאו תמיד טענות על הצדיק

הרה"ק מראפשיץ זי"ע פירש באופן נפלא את הפסוק

(תהלים קו, מז) 'ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ה', שכך הוא דרכם של כל בעלי המחלוקת ומחרחרי הריב, דכפי שתהיה התנהגותו של הצדיק ימצאו תמיד טענות עליו, אם מופרש מן העולם ועוסק יומם ולילה בתורה ובעבודה, הרי הם טוענים כנגדו שאין להעולם ממנו שום הנאה ותועלת, 'דער רבי זיצט פארמאכט און פארקלאפט און ער איז נישט גענוג מעורב בין הבריות', ואילו אם הוא מעורב בדעתו עם הבריות ועוסק גם בצרכי ציבור, הרי הם טוענים

הלכה למעשה, אנשי לעמבערג הנמצאים בסקאלא יכולים לומר לעצמם בחשאי במה מדליקין, וכן אם מי מאנשי סקאלא יבוא ללעמבערג, יאמר שם בחשאי כגוונא. ואמר: אני מודה על האמת, שאני בעצמי אומר כאן בחשאי במה מדליקין, ועוד הוסיף: מי מאנשי סקאלא שיאמר בלעמבערג במה מדליקין, או מי מאנשי לעמבערג שיאמר בסקאלא כגוונא, הרי אני מקבל עלי את העונש עבור זה.

המחלוקת גורמת ל'חור בכים'

מסופר שפעם פרצה מחלוקת בעיר ראדין בענין מעמדם של השוחטים, והגאון בעל החפץ חיים זצ"ל הקהיל את יהודי העיר, והוכיחם על פניהם במלים כדרכונות, וכך אמר להם בין הדברים: יהודי בעל מחלוקת למה הוא דומה?! למי שיש לו כים מלא דינרים, אלא שיש חור קטן בתוך הכים, שדבר ברור הוא שסופו של בעליו להפסיד כל ממונו בגלל החור הקטן הזה.

שמבזבו זמנו על עניני הכלל ומבטל מתלמודו, 'ער פארברענגט ציפיה' מיטן עולם'.

וזהו כוונת הכתוב 'ויקנאו למשה במחנה', כי משה למד תמיד תורה באהל מחוץ למחנה, וע"כ מצאו בו חסרון שאינו נמצא בתוך

המחנה, ואינו מתערב בעניני העם, 'ולאהרן קדוש ה' ואילו אהרן אשר היה מעורב בין הבריות, אוהב שלום ורודף שלום, מצאו בו חסרון להיפוך, 'טענו שבהיותו קדוש ה' אין לו להתערב בעניני הכלל, כי אם לישיב כל היום בבית המדרש.

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה פָּלָם קְדוֹשִׁים
וּבְתוֹכָם ה' וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל ה' (צו, א).

בג"י צריכים המנהיג מעליהם

אִיתָא בַּגְמֵרָא (גדרים לט, ב) מאי דכתיב (חבקוק ג, יא) 'שמש ירח עמד זבולה' (ברקיע הנקרא 'זבול' שהיא הרקיע הרביעי), מלמד שעלו שמש וירח מרקיע לזבול, ואמרו לפניו: רבונו של עולם, אם אתה עושה דין לבן עמרם אנו מאירים, ואם לאו אין אנו מאירין. והקשו המפרשים מדוע השמש והירח נתערכו על ריב לא להם.

ובמאור שמש תירץ דבתחלת הבריאה היו השמש

והירח שווים שניהם בגדלותם, ואז אמרה הלבנה להקב"ה: אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ואמר לה הקב"ה: לך ומעטי את עצמך (חולין ס, ב). ומזה נראה שהסכים הקב"ה לדבריה שאי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, אלא צריך שאחד יהא גדול מן האחרים. ולכן כאשר קרח אמר 'כי כל העדה כולם קדושים', שאין צריך שאחד יעמוד בראשם וינהיג אותם, אזי יצאו השמש והירח להוכיח שאין הצדק אתו, כי הלא המה אינם שווים בגודלם,

אלא החמה גדולה מן הלבנה, ראיה שצריכים למנהיג גדול
והמעם הוא מפני שאי אפשר לשני כמשה, וכל שאר העם יהיו
מלכים להשתמש בשוה, ומהם יש תחתיו.

וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרָא לְדָתָן וְלָאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב וְגו' (טז, יב).

לחזור אחרי השלום אפילו במוחזק
לבער מחלוקת

ברש"י מפרש, מכאן שאין מחזיקין
במחלוקת, שהיה משה
מחזר אחריהם להשלים בדברי
שלום. בחתם סופר מדקדק
דלכאורה מהו הרבותא בכך,
פשיטא שאין להחזיק במחלוקת,
ועוד מדוע לא למדו מכאן יותר
מזה, דלא מיבעיא שאין מחזיקין
במחלוקת, אלא שצריך גם לבקש
שלום ולרודפו, שהרי משה רבינו
היה מחזר אחריהם להשלים
עמהם!?

באומרו 'אכן נודע הדבר',
שהלשינו על משה בהריגת המצרי.
פעם שנית כאשר פגעו במשה
ואהרן כשיצאו מאת פרעה, ואמרו
'רא ה' עליכם וישפוט אשר
הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה
ובעיני עבדיו לתת חרב בידם
להרגנו', והשתא בפעם שלישית
הרי הם כבר מוחזקים במחלוקת,
ושמא דינם כמו מי שלקה ושנה
שבית דין מכניסין אותו לכיפה
ומאכילין אותו שעורין עד שכריסו
מתבקעת (סנהדרין פא, ב), וכמו
שמחמירים הדין גבי מסור אם
רגיל בכך (חושן משפט סימן שפח ס"ח).

ולזה בא רש"י להשמיענו כי לגבי
מחלוקת שאני, 'אין מחזיקין'
כלומר אין אומרים 'מוחזק זה
לעשות מחלוקת', אלא לעולם יש
לחזר אחריו ולפתוח בשלום, ודבר

ומתריץ, כי באמת לא היה צריך
משה רבינו לשלוח
אליהם כדי להשלים עם דתן
ואבירם, שכבר הוחזקו במריבה
שלוש פעמים, פעם הראשונה

זה למדו מכאן, מתוך 'שהיה משה' שלום', אפילו שהם היו מוחזקים מחזר אחריהם להשלימם בדברי במחלוקת.

אָף לֹא אֵל אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ הֵבִיאֲתָנוּ וַתֵּתֶן לָנוּ
נַחֲלַת עֲדָה וְכָרֶם וְגו' (טז, יד).

חלק על משה בשביל שלא הועיל
שליחות המרגלים

ברכישה זו, והפסיד את רכושו,
עד שהגיע לפשיטת רגל ממש.
ואמר בלבם: אצל הרבי הקודם
מעולם לא הפסדתי מכך ששאלתי
בעצתו, ואילו הרבי הזה, רק
שאלתי אותו בפעם ראשונה, וכבר
הפסדתי כל רכושי... אם כן, אין
זה רבי! ומאותו יום הפסיק לבוא
לביתו של האמרי אמת.

עברה מאז תקופה, והאמרי אמת
נסע לעיר המרפא
מרינבאד, והרבה החסידים הגיעו
אליו לשם, וגם החסיד הנ"ל היה
בקירוב מקום, וחשב לעצמו:
אפילו שאינו רבי, מכל מקום הוא
בן של רבי! ועל כן החליט בקרבו
שיסע אליו.

ואכן נסע, והאמרי אמת אמר לו
כדברים האלו: איתא

לכאורה קשה מהו טענתו של
קרח כנגד משה רבינו
בדבר הארץ שלא זכו להגיע אליה,
מה השייכות לכאן ענין הכניסה
לארץ ישראל?!

מסופר על אחד מחסידי הרה"ק
בעל שפת אמת מגור זי"ע
שהיה תלמיד חכם וגביר גדול,
שנהג לבוא תמיד אל רבו
להתייעץ אתו בכל הענינים, ואחרי
הסתלקותו לעולם הבא, המשיך
החסיד לחסות בצל בנו ממלא
מקומו הרה"ק האמרי אמת זי"ע,
לימים נזדמן לפניו לקנות יער,
והלך לשאול בעצתו של רבו
האמרי אמת, ורבו הסכים
להמכירה, ומיד קנה את היער,
ולמעשה הוליכו אותו שולל

במדבר'ש (במדבר רבה יח, ח, וגם מובא ברש"י) קרה שפיקח היה מה ראה לשטות זו?! עינו הטעתו, ראה שלשלת גדולה עומדת הימנו, ששמואל שקול כמשה ואהרן. ולכאורה קשה, וכי משום כך כבר התיר לעצמו לחלוק על משה רבינו?! אלא, מאחר שראה קרה כי עצתו של משה רבינו לשלוח מרגלים לראות את הארץ, לא הצליח, עלה בלבו שניתן לחלוק עליו, שהרי רבי שנותן עצה שאינה עוזרת אינו רבי...

בנו הרה"ק הבית ישראל זי"ע היה מספר עובדא זו, ומסיים: באמת, חלילה לנו לחשוב שהעצה שקיבל מאבי [האמרי אמת] לקנות את היער, לא היה הוגנת, שעל ידי אותה עצה ניצל אותו אדם וכל משפחתו, בשביל החובות העצומים שנכנס אליהם על ידי קניית היער הוכרח לברוח עם כל משפחתו ולעלות לארץ ישראל, וכך ניצל מן המלחמה הנוראה שפקדה את איירופ"א.

אם כמות כל האדם ימותון וגו' לא ה' שלחני,
ואם בריאה יברא ה' וגו' (פז, כט - ל).

מלבן, ולא ה' שלחו, ולכאורה קשה למה יענשו בזמן שהצדק כטענתם?!

ומביא בשם הרה"ק מצאנו זי"ע, שהתורה בא להשמיענו דבר נורא, כי המרא דאתרא גם אם אין הצדק אתו בדבר אחד, אבל כיון שהוא רב תלמיד חכם וירא אלקים, ורוצה להעמיד

אין לחלוק אפילו בצדק עם מרא דאתרא

הרה"ק ממנוקאטש זי"ע בספרו דברי תורה (מהדורא ב' אות לח) מביא קושית העולם, דבאומרו 'אם כמות כל האדם ימותון וגו' לא ה' שלחני, משמע שהם יענשו במיתה אפילו אם הצדק כדבריהם, שמשה רבינו בדה את הדברים

נשאר להם חיות לחזור בתשובה

בספר מרגליות הים (עמ"ס סנהדרין דף קט אות ז) מביא, דבשבת קודש פרשת קרח שנת תרע"ג, היה משובתי שבת אצל הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע, והרה"ק מבעלזא פתח פיו בדברי אלקים חיים, והקשה: מדוע פעל משה בתפילתו שירדו קרח ועדתו חיים שאולה, בשלמא מה שימותו במיתה משונה וחדשה ניחא, כי רק על ידי מיתה בדרך נס גלוי, יוכח לכל שה' ציוה את הכל למשה, ולא בדה הדברים מלבו חלילה כטענת קרח, אולם מדוע הוצרכו לרדת חיים שאולה, וכי יעלה על הדעת שרצה משה לנקום בהם, כדי שיחיו יותר ויסבלו יסורים, הלא פשיטא שמשה היה סולח ומוחל לכל מי שפגע בכבודו?!

ואמר לתרץ בשם אביו הרה"ק מהרי" מבעלזא זי"ע, דאדרבה, מפני שהיה משה חס על נשמתם שיזכו לתיקון בעולם הזה, לכן ביקש עליהם רחמים

ולחרים בעירו דגל התורה ויראה, ע"כ החולק עליו, יהיה מי שיהיה, ובאיזה אופן שיהיה, בעל כרחך שיהיה לו מפלה ועונש מיתה ר"ל.

רק החילוק הוא: אם אין הצדק עם הרב, כי האדם עלול לעשות שגיאות גם אם כגובה ארזים גובהו, עם כל זה בעל מחלוקתו החולק עליו ימות ר"ל, רק שימות בדרך העולם על מטתו. אבל כאשר הצדק בדברי הרב, אזי ימות בעל מחלוקתו במיתה משונה ר"ל.

וזהו שאמר להם משה רבינו, 'אם כמות כל האדם ימותון אלו ופקודת כל האדם יפקד עליהם', אז הראיה 'כי לא ה' שלחני', שאין הצדק אתי בזה, וע"כ מתו בדרך כל הארץ. 'ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה', היינו שימות מיתה ומפלה משונה ר"ל, אז 'יודעתם כי נאצו האנשים האלו את ה', שהצדק אתי בזה, ושתים רעות עשו, האחד ללחום נגד המנהיג מרא דאתרא, וגם ללחום נגד דבר שהצדק אתי.

והמהרי"ד מבעלזא הוסיף להביא
 ראיה לדבריו, מדברי
 חז"ל (בבא בתרא עד, א) שקרח ועדתו
 צווחין כל שלושים יום משה
 ותורתו אמת והן בדאין, כי הועיל
 להם תפלתו של משה רבינו
 שיחזרו בתשובה מרם מיתתם,
 ולכן הם צועקים ומכריזים משה
 אמת ותורתו אמת.

שיבלעו חיים שאולה, כי כל עוד
 הנשמה באפו של אדם מישראל,
 יכול לתקן את כל אשר עיוות
 בעולם הזה, ואפילו ברגע האחרון
 לחייו יכול לחזור בתשובה, לכן
 היה עדיף להם לרדת חיים שאולה
 כדי שיוכלו לחזור בתשובה, ובכך
 יתקנו מה שקלקלו, מאשר ימותו
 תיכף ולא יזכו לתיקון.

והנה פרח מטה אהרן לבית לוי וגו', ויצא משה את
 כל המפת וגו' ויקחו איש מפתו (ז, כג - כד).

שלישית, וגם בפעם הזאת ערך
 הרה"ק ממאגלינצא שולחן
 בסעודה שלישית במקום אכסניתו,
 ונתאספו שם כמה חסידים להיות
 נוכח בשולחנו המהור.

כשראה זאת הרה"ק ממאגלינצא
 פתח ואמר: נאמר
 בפרשה השבוע, בשעה שצויה
 הקב"ה על הנשיאים שימנו את
 ממותיהם באוהל מועד ומטה
 אהרן בתוכם, ויהי ממחרת וגו'
 והנה פרח מטה אהרן וגו', ויצא
 משה את כל המטות מלפני ה'

הנשיאים הכריזו שלא בהם בחר ה'

בספר כנסת ישראל מביא,
 שהרה"ק רבי חיים מאיר
 יחיאל ממאגלינצא זי"ע היה פעם
 על שבת פרשת קורח בעיר
 סאדיגורא, בצל קדשו של הרה"ק
 מרוזין זי"ע, ומעת שבא הרה"ק
 מרוזין לסאדיגורא היה דרכו
 בקודש לישב בסעודה שלישית
 בהתבודדות בהיכלו הקדוש, ושום
 איש לא נכנס עמו במחיצתו, ואילו
 הרה"ק ממאגלינצא היה נוהג
 לערוך שולחן ברכים בסעודה

לגדולה בקרב הגוים ונתמנה לשר
במדינתו.

פעם קודם חג הפסח, ישבו
השרים ודנו אודות הדם
הנוצרי שהיהודים צריכים כביכול
לערבב במצות. נענה הלה ואמר:
יודעים אתם כלכם שאני שונא
מאד את היהודים בני אומתי, אבל
לא אוכל לסבול את עיוות הדין,
יודע אני באמת שכל ענין עלילת
הדם בשקר יסודו! ונתקבלו דבריו
על לבם, ונתבטלו כל המזימות.

כיון שנתגלגלה זכות על ידו
נהפך לבו לטובה ונתעורר
לחזור בתשובה, והלך להרה"ק
מאפטא שיתן לו דרך תשובה,
אבל הרה"ק גירשו מעל פניו
שאין לו שום תקנה, אולם המומר
לא נפל ביאוש, ובכל יום בא
לפניו לבקשו שיקבלו, עד שיום
אחד התרעם עליו הרה"ק ואמר
לו: צא מכאן, ואם לאו אכה
אותך במטה אשר בידי! ותוך
כדי דיבור אמר לו: כשם שמקל
זה לא יצמיח פרי, כך אתה לא
תחזור בתשובה!

אל כל בני ישראל ויראו ויקחו
איש מטהו, לכאורה קשה, למה
מספר התורה שלקחו איש מטהו,
בשלמא אהרן הכהן לקח מטהו
כדי שיהיה לאות לבני מרי, אבל
שאר הנשיאים למאי נפקא מינה
לנו אם לקחו מטותם או לא.

אכן הענין הוא, שהתורה הק'
מודיעה לנו בזה את גודל
מדת הענוה של הנשיאים, שמיהרו
ולקחו איש מטהו, והראו לישראל
ופירסמו הדבר לכל שמטותיהם
לא פרחו שקדים ופרי, כדי שיכירו
וידעו כולם שבהם לא בחר ה',
וכל אחד מהם היה הולך ומכריז:
לא בי בחר ה' רק באהרן בחר!
כי מדת האמת והענוה היתה נר
לרגלם.

וסיים הרה"ק ואמר: הביטו וראו
גודל ענוה אמיתית.

מטהו של הרה"ק מאפטא שהוציא
פרחים

בימיו של הרה"ק מאפטא זי"ע
היה יהודי שהלך דחי אחר
דחי עד שהמיר דתו רח"ל, ועלה

המומר השכיב עצמו ליד מפתן
חדרו של הרה"ק ובכה
בכי תמרורים כל הלילה, הבוקר אור
והרה"ק מאפטא רואה את מטהו,
והנה פלא פלאים הוציא פרח וגמל
פרי... מיד ציוה להכניס את המומר
לחדרו, וקיבלו בסבר פנים יפות
ונעתר להורות לו דרכי תשובה.

יומא דנשמתא

הרה"ק רבי אברהם בן הרה"ק רבי מרדכי זי"ע המגיד מטריסק
ב' תמוז תרמ"ט לפ"ק

וכאשר ישבו יחד הסתכל מאד
המגיד מטריסק על הרה"ק מרוזין,
וכשיצאו שאלו אביו: למה
הסתכלת כל כך על הריוזינער,
אתה מקנא בו שישב בבית
האסורים?! אכבד אותך ג"כ
במתנה זו. ואכן הכניסו לאחר זמן
את המגיד מטריסק לבית הסוהר.

שפע גשמי משפיע רוחני

באחד מהשנים היה קשה מאד
עם הפרנסה, ופעם אחת

באותה תקופה כאשר המגיד
מטריסק ניהל את שלחנו המהור,
פתאום עמד ממקומו ואמר בזה"ל:
'משיב הרוח', רבונו של עולם,
ווילסט בלאזן נאר מיט רוחניות,

רבי של כל הרבי'ס בפולין

הרה"ק מבעלזא זי"ע אמר: דער
רבי אלימלך מליזענסק
זי"ע איז געוועהן רבי איבער אלע
רבי'ס אין גאליציע, טשערנאבלער
מגיד אין רוסלאנד, און מטריסקער
מגיד אין פולין. (הרבי ר' אלימלך מליזענסק
זי"ע היה רבי על כל הרבי'ס בגאליציה, המגיד
מטשערנאביל ברוסא, והמגיד מטריסק בפולין).

בבית האסורים

הרה"ק המגיד מטשערנוביל זי"ע
נסע פעם עם בנו הרה"ק
המגיד מטריסק זי"ע, לבקר את
הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע
לאחר שיצא מבית האסורים,

נישט וואס אַליין איז (איני לבד, בכל חיי לא הייתי לבד, איני יודע מהו להיות לבד).

התקיים בלי אכילה

הרה"ק ר' ברוך מגארליץ זי"ע
אמר: שמאביו הרה"ק
מצאנו זי"ע למד שאפשר להתקיים
ולחיות בלי שינה, ומחמגיד
מטריסק למד שאפשר להתקיים
ולחיות בלי אכילה, כי המגיד הק'
בכל השבוע לא אכל כי אם טעם
מעט חלב, ובשב"ק אכל מעט
מאד מפרוסת המוציא, ואכל עין
של הדג, ובירך על כוס משקה,
ותו לא.

פקידה בזש"ק

פעם בא להרה"ק איש אחד חשוך
בנים ל"ע, ולן שם באכסניה,
שאלו בעל האכסניה למטרת בואו,
סיפר לו האיש את כאבו: היות
שאני חשוך בנים, על כן ברצוני
להיבנות בזכות תפילת הצדיק
בזרע של קיימא. ניחם אותו בעל
האכסניה וסיפר לו: בדידי הוה
עובדא, לפני הרבה שנים, כשבא
המגיד הק' מטריסק לעירנו, הייתי

ניין, ס'דארף זיין 'מוריד הגשם',
זאל אראפ קומען גשמיות, רבנו
של עולם, געב פאר יעדען יוד
פרנסה בהרחבה, דעמאלטס
וועסטו קענען רעדן פון רוחניות.
(רבש"ע אתה רוצה להפיה בנו רק רוחניות, לא,
צריך להיות מוריד 'הגשם' שירד שפע גשמי,
רבש"ע, תן לכל יהודי פרנסה בהרחבה, ואז
תוכל לדבר אתם מרוחניות).

דביקות בה' תמיד

פעם אחת נכנס הגבאי לחדר של
הרה"ק, וראה שהרה"ק
הולך בחדרו הלך ושוב, ונראה
שאינו מרגיש טוב, ניגש אליו
ושאלו: האם הרבי אינו מרגיש
טוב, האם אקרא להרופא?! וענה
הרה"ק שאין צריכים לרופא, אמנם
הגבאי לא הניחו, ואחר קצת זמן
אמר עוד הפעם: על פני הרבי
נראה שאינו מרגיש טוב, והוא
דואג על זה, ואינו רוצה להשאיר
אותו בחדרו בלבדו! וכאשר
הרה"ק שמע זאת הכה על
השולחן ואמר: איך בין נישט
אַליין, איך בין אין מיין לעבן
נישט געווען אַליין, איך וויים

לך בזו השנה בן זכר בעזרת השי"ת.

לשבת השניה נסעתי לבעלזא, ושאל אותי הרה"ק מבעלזא: הלא רק לפני כשבוע ימים היית אצלי, ומדוע כבר באת אלי שוב?! ספרתי לו את דברי המגיד וברכתו אשר ברכני. שאל אותי הרה"ק מבעלזא: אמור לי מיהו המגיד הזה?! אמרתי לו שמו הק', וכי הוא בן הצדיק הרה"ק רבי מרדכי ממעשרנוביל, אמר לי: אינני מכיר אותו, ואינני רואה אותו כרבי.

חזרתי לביתי, וספרתי לפני המגיד הק' את כל דברי הרה"ק מבעלזא, ענה המגיד ואמר: אמור לו בשמי, כיצד יוכל להגיד שאינני רבי, והלא ראיתי אותו בראש השנה בהיכל עליון, כשהוא לבוש בלבושו של ירמיה הנביא, וגם הוא ראה אותי! מיד נסעתי לבעלזא ומסרתי את דברי המגיד, כאשר שמע הרה"ק מבעלזא הדברים האלו התפעל מאוד והרים קולו: אמת, אמת, אם הוא ראה אותי בלבוש זה, הוא בוודאי

עוד צעיר לימים, והייתי מקושר להרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע, ומנהגי היה לילך בכל שבת אל שולחן המגיד הק', ושבעתי עונג ונחת מדרכו בקודש, רגיל הייתי בכל פעם שנסעתי לבעלזא, לקחתי ברכת הפרידה מהמגיד, אני הייתי ג"כ חשוך בנים ל"ע, ותמיד הפצרתי בהרה"ק מבעלזא שיתפלל בעדי שאפקד בבנים. פעם בעת שהפצרתי בו מאד, הביט בי ונאנח, הבנתי שנאנח מחמת שראה שאין לי שום תקוה ח"ו, לקחתי ברכת פרידה וחזרתי בצער לביתי.

ביום שבת קודש הלכתי לשולחנו של המגיד הק', והעמדתי יין על השולחן, וכאשר הושטתי לו את ידי לברכת 'לחיים', אמר לי: תתברך בבנים טובים, השי"ת יעזור לך שתפקד בזו השנה בבן זכר זרע של קיימא. עמדתי משתומם, הרהבתי עוז בנפשי ושחתי לפניו את כל הענין שהיה לי עם הרה"ק מבעלזא, ענה המגיד ואמר: אבל אני מברך אותך ומבטיחך שיהיה

הצדקת מרת מלכה בבכיה גדולה, וספרה לה כל המאורע, ובעלה הרה"ק ר' אפרים זצ"ל ישב בחדר הסמוך, ונכמרו רחמיו לקול בכייתה, ונכנס אל המגיד ואמר: הלא גם השונמית אמרה לאלישע 'אל תכזב בשפחתך' (מלכים ב ד, מז), ולא כעס עליה, הודה לו המגיד כי הצדק אתו, וקרא להאשה, והבטיח לה ונתקיים הבטחתו.

*

הרה"ק רבי אלימלך מגרודז'סק

זי"ע (בנו של הרה"ק הרשף ממאגלינצא זי"ע) היה נוסע למריסק, ורבינו קירבו מאד, ואף נתן הסכמה לספרו אמרי אלימלך, רבינו אף הושיבו לידו בעת שקיבל את הבאים להתברך מפה קדשו, פעם אחת באה לפני רבינו אשה שהיתה חשוכת בנים ר"ל, ובקשה ברכה להפקד בזש"ק, שאלה רבינו למספר שנותיה, והאשה שהיתה כבר מבוגרת וכבר עברה את גיל הלידה, שינתה ופיחתה במספר שנים, ונתנה פדיון נפש, ורבינו ברכה שיוולד לה בן...! אחרי שיצאה התעמק רבינו במחשבתו

רבי, וברכתו ותפילתו יעשו פרי, ויהיה לך בעזרת השם זרע של קיימא. ובאותו שנה נפקדתי בבן זכר. בעל האכסניה הראה על בנו שעמד על ידו, ואמר: זהו בני שנולד לי בכח ברכתו ותפילתו של המגיד, בטוח אני שגם אתה תיוושע על ידו. וכך הוי תפילתו של המגיד עבור האיש הזה עשתה פרי למעלה, ונפקד בזרע של קיימא.

*

בספר היחס ממשרנוביל מסופר, פעם אחת באה אל המגיד חק' ממריסק אשה חשוכת בנים בבקשה שתפקד בזרע של קיימא, ואמר לה שתתן לו שטר על איזה סכום מעות, ונתנה לו, וגם נתנה לו מזומן ששה ר"כ, ובדרך הילוכה חוצה, אמרה אל המגיד חק': אבל יש לי בקשה אחת שלא ישטה המגיד בי, כאשר הונה אותי צדיק פלוני, ותיכף קרא לה המגיד, ונתן לה המגיד בחזרה את הכסף והשטר, ובכתה האשה מאוד במר נפשה, שיקבל ממנה ולא הועיל בקשתה, ונכנסה האשה אל בתו

זיעה בשירה לה' כטבילה במקוה

הרה"ק המגיד מטריסק אמר על
המשנה (שבת ה, א) כל
בעלי השיר נמשכין בשיר, היינו
שיכול למשוך עצמו להקב"ה ע"י
שירות וגגונים, ומזין עליהם
וטובלין במקומן, היינו מי שמזיע
בשיר כאלו היה לו טבילה
במקומו.

המשכת ישועות מרחוק

סיפר הרה"ק מבילגורייא זי"ע
ששמע מאביו הרה"ק
מהרי"ד מבעלזא זי"ע כשדיבר
מגדולת המגיד מטריסק זי"ע,
שהמגיד מטריסק היה נוסע
לעירות אחרות רק בגליל שלו,
ולא נסע למערב גאליציא, אמנם
פעם נסע לעיר קראקא, ושהה שם
כמה ימים, באחד הימים נכנסה
אליו אשה אחת עם צרור כסף
בידה, והניחה הצרור על השלחן
ואמרה להרה"ק: רבי, באתי לשלם
החוב, שהרבי הבטיח לי ישועה,
ואני הבטחתי כשאוושע ליתן
סכום כסף, וב"ה נושעתי, על כן
הבאתי הסכום מה שהבטחתי

וקראה בחזרה, ואמר לה: געשעפט
איז געשעפט! (עסק הוא עסק) אך
מפני מה היית צריכה להערים
ולשנות מן האמת! וכשיצאה פנה
רבינו להרה"ק מגרודזיסק שישב
לידו ואמר: הקב"ה אוהב אותנו
כ"כ שאפילו אם נאמר על עץ
סרק ביער שיוציא פירות, הרי
מוציא פירות.

טעם שהשכינה מכונה 'אם'

פעם אחת ישבו הרבה צדיקים
ומנהיגי ישראל לפני המגיד
מטריסק, ושאלו אותו: למה מכנה
הזוהר את השכינה הק' ל'אם'?!
אמר להם: תאמרו אתם! אמרו
לו: אנחנו רוצים לשמוע! אמר
להם: סדר העולם הוא, כשהתינוק
מלוכלך, האב נותנו לאמו שתרחץ
אותו, ואח"כ כשיהיה נקי אז יחבק
וינשק אותו, אמנם האם אינה כך,
אפילו כשהתינוק מלוכלך היא
מחבבת ומנשקת אותו. כמו כן
השכינה הק' השוכנת אתם בתוך
עומאתם, מחבבת ומנשקת את
כנסת ישראל אף כשעדיין
מלוכלכים הם, ועל כן נדמית
ל'אם.

ליתן. הרה"ק לא השיב מאומה, והאשה הלכה לדרכה.

הגבאים הביטו איש על רעהו, שתמהו מאוד, שהלא הרה"ק עוד לא היה אף פעם בעיר קראקא, ומה הכוונה בדבריה. וכאשר האשה הלכה משם, אמר הרה"ק להגבאים: אל תהיה אצלכם חידוש למה לקחתי הכסף, והלא לא הייתי כאן בקראקא, אספר לכם מעשה, כשהבעש"ט הק' נתגלה והתחיל לפעול ישועות, עלה בדעתם של שני אנשים עניים שיסעו למקום רחוק, ויפרסמו שם כי הבעש"ט עם הגבאי שלו הגיעו, וכן עשו, והבטיחו ישועות וקיבלו ממון ונסעו לדרכם, אחר תקופה שמעו שני אנשים אלו שכל ברכותיהם נתקיימו והאנשים נושעו על ידם, התחילו להתחרט על מעשיהם, וחשבו: מי יודע אם לא נושעו מצד הסטרא אחרא, וגם התחרטו על שלקחו ממון ברמיה, החליטו בדעתם לנסוע להבעש"ט הק' ולבקש תיקון מאתו, נסעו להבעש"ט הק', ותיכף כאשר

פתחו הדלת, אמר להם: אני יודע בשביל מה באתם, איך האב געפועלט אין הימעל (אני פעלתי בשמים) שמי שיבטיח בשמי ישועה שיתקיים הבטחתו, כדי שלא יהיה חילול ה', שידברו האנשים שהבעש"ט מבטיח ואין מתקיימים ברכותיו ונוטל מעות בחנם, על כן פעלתי שהברכות יתקיימו, ואחר כך נתן להם תיקון קל.

וסיים הרה"ק מטריסק: כמו כן היה כאן, איש אחד בא לקראקא ואמר שהוא המגיד מטריסק, והבטיח לה ישועה בשמי, ובאמת אני פעלתי את הישועה, ועל כן שייד הכסף לי!

לקרב הגאולה

המגיד מטריסק היה רגיל לומר רמזים וקיצים על זמן ביאת המשיח, פעם נפגש עם אחיו הרה"ק רבי יצחק מסקווירא זי"ע, שאלו הרה"ק מסקווירא: אחי, שמעתי שהנך אומר קיצים?! ענה לו המגיד מטריסק: אינני אומר כלום, רק כשאני פותח חומש

רואה אני תיכף בו שמשית צריך לבוא, ואני אומר להשי"ת: אבא כך כתוב בתורה (עי' קידושין לב.) שכבר הגיע זמן של ביאת המשיח, אמר לו הרה"ק מסקוירא: היינט דארף מען נישט עפענען קיין חומש'ל, היינט אז מען עפעננט נאר אויף א אידיש הארץ, זעט מען באלד אז משיח דארף שוין קומען (כהיום אין צריך לפתוח חומש, כאשר רק פותחים לב יהודי, רואים שמשית צריך כבר לבוא).

ספרו הק' מגן אברהם

רבינו הדפים בחייו את ספרו הקדוש 'מגן אברהם'. הרה"ק השפת אמת מגור זי"ע אמר: שכל אברך צריך למשכן את הטלית ותפילין שלו בכדי לקנות את הספר 'מגן אברהם'.

ואלו הדברים שכתב בעצמו בהקדמה לספרו הק': הנה

עד הנה עזרני ה' ברוב חסדיו כי הגעתי לימי הגבורות, ומאד תש כחי לא אוכל להרים קולי ולבא לפניהם בדברי תורה ומוסר כבראשונה... וסיים: כי בטחוני חזק בחסד אשר עשה ה' אתי, כי הגעתי למדת 'ואברהם זקן בא בימים', כן עוד יגמור בעדי 'וה' ברך את אברהם בכל', בברכת 'והיה ברכה', ובכח הזה הנני מברך את כל אשר יקח את הספר הזה, כי יתמשכו עליו חסדים רבים, ואלוקי אברהם יהיה בעזרכם, למלאות כל משאלותיכם, בני ובני בנים שתולים סביב לשלחניכם, למעלה ירום קרניכם. אלה דברי המעתיר בעד כלל ישראל ובעד כל האנשים אשר יקחו הספר הזה לטוב להם כל הימים.

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אכי"ר

זל"ק של הנשר הגדול הרמב"ם
על המשמח אלמנות ויתומים

"כל המשמח את האומללים האלו דומה לשכינה"

יהודי יקר! היה משכיל אל דל
ושלח לפחות חבילה אחת של בשר ודגים
וכל מטעמים לאלמנה ויתומים בבית שמש
והקב"ה יקיים את הבטחתו וישמח את שלך!!!

זכות חבילה אחת \$250

24 שעה על הפעיימנט ליין
845-286-1007

או ע"י קוויקפעי
3875090@gmail.com

או על הסקרין של גאבר בבתי כנסיות

